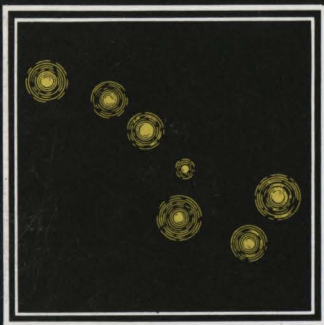

GIGOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

NR 6 1973 - ÅRGÅNG 4

UFO – våg över Amerika

Forskarteam fotograferade flygande tefat

Föreningen

ORDFORANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFORANDE:

Alf Tollhag
Hällebergsg. 44 440 32 Ytterby
Tel. 0303/92 09 5.

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Solrosg. 12 C 416 51 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSOR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning: GÖTEBORG

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/35 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar Johansson
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långåkern 1
Sävedalen.

Upplys. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar under första halvåret 1974:

8.1	5.2	5.3	2.4	14.5
22.1	19.2	19.3	16.4	28.5

Omslagsbild:

Två män sitter och fiskar vid Pascagoula-
floden. Plötsligt ser de en farkost landa
och ur denna kommer tre varelser "flyt-
ande" mot dem. De förs ombord och un-
dersöks. Se sid 6.

Illustrationstecknare Leif Nilsson.

EFTERTRYCK FORBJUDES
utan redaktionens medgivande.

GICOFF • AHREBERGSG. 14 A • 416 73 GÖTEBORG • SVERIGE-SWEDEN • POSTGIRO 42 85 03-7

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

REDAKTIONSSEKRETERARE:

Bertil Nilsson

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Björn Högman

GICOFF-Information utkommer med
6 nr/år. Tidningen distribueras en-
dast till medlemmar i GICOFF.

Medlemskap kan erhållas genom inbe-
taling av kronor 39 avseende helår,
eller 21:50 avseende halvår, å postgi-
ronummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4
424 48 Angered
Tel. 031/30 39 56

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Jörgen Karlson
Sagögången 57 3 vån.
422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.

ÖVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Solrosg. 12 C
416 51 Göteborg

Ake Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

Meningen är att detta nummer ska ha nått
dig innan nyår men riktigt säker kan man
ju aldrig vara. December är en arbet-
sam månad för tryckeriet och försening-
ar kan uppkomma.

Vi har hela tiden haft problem med att
välja material till tidningen och resulta-
tet har ibland blivit lite för mycket
svenskt och ibland lite för lite svenskt.
Den här gången har vi fått en mängd ma-
terial från USA som just nu upplever en
"flap" i UFO-hänseende, dvs en mängd
observationer har ägt rum på kort tid in-
om ett begränsat område. Då materialet
har varit mycket omfattande har vi tving-
ats utelämma en hel del annat.

I nummer 5 - 1973 av UFO-Information
finns en artikel införd med rubriken

"Datorerna löser inga UFO-gåtor."

Artikeln är signerad "Jonzon" och pla-
cerad direkt efter innehållsförteckningen.

Vi har i GICOFF-Information tidigare in-
te gått i polemik mot artiklar i andra
UFO-tidningar men anser oss denna gång
tvingade att göra det.

Även om "Projekt U R D" inte nämns
vid namn framgår det tydligt att det är
detta som hela artikeln syftar på.

Artikelförfattaren visar en förvånansvärd
okunnighet om både datorernas roll i det
hela och om projekt U R D som sådant.
Dessutom söker författaren smutskasta
dem som arbetar med det genom att kal-
la dataprojektet

"... en stor högfärdsblåsa, som
kommer att spricka till följd av
sin egen ärelystnad."

Om att databehandla UFO-rapporter
kan man bl a läsa:

"... kan förefalla genialt att lösa
gåtorna med teknikens hjälp. Veten-
skapen skulle få ekvationerna att gå
ihop och vi skulle strax stå där med
lösningen i handen."

Sedan får man reda på att det efter hård-
gallring bara återstår 8 - 10 fall per år
av intresse och därför inte finns någon
anledning att använda datorer. Det sägs
att

"De beräkningar som behövs bör
en kvalificerad person kunna utföra
på mindre än en hel arbetsdag och
ändå hinna med lunchen."

En mångårig erfarenhet av arbete med
UFO-undersökningar har övertygat oss
om det omöjliga i att få ett samlat grepp
om UFO-fallen

"... på mindre än en hel arbets-
dag."

Om vi ska få någon ordning och reda i
den grå massa av uppgifter som finns
måste vi systematisera materialet på
något sätt.

Dessutom är det inte fråga om att lösa
UFO-gåtan men en dator. Dataprogram-
met är framför allt ett hjälpmedel då det
gäller att kodifiera, registrera och bear-
beta en mängd uppgifter i samband med
UFO-observationer.

Projekt U R D är inte bara ett datapro-
jekt utan framför allt ett projekt för att
förbättra det i många stycken bedrövtligt
dåliga undersökningsarbete som bedrivits
i Sverige.

Det har utan tvekan även tidigare gjorts
lovvärda initiativ för att råda bot på det-
ta men inget av dem har lyckats särskilt
bra.

I slutet av artikeln sägs:

"Inte heller kan det vara rätta vä-
gen att studera fenomenen via far-
kosterna. Det borde rimligen vara
dessa farkosters piloter, som skul-
le kunna ge beskedet"

Man utgår således från att det rör sig
om utomjordiska farkoster med intelli-
genta varelser som piloter.

Med den utgångspunkten är det kanske
inte så märkligt att artikelförfattaren
har svårt att acceptera de arbetsmeto-
der som bör användas i ett förutsätt-
ningslöst UFO-arbete.

- o - o - o - o - o -

Redaktionen ber att få önska alla
GICOFF-medlemmar
GOD JUL och GOTT NYTT ÅR.

Vad är det egentligen som händer i USA?

Från vår nye medarbetare i USA, Sven-Arthur Wiman, har vi fått in mängder av material om händelser som först långt senare skulle ha kommit till vår kännedom. Det tycks som om det framför allt är de sydöstra delarna som utsetts för en intensiv våg av UFO-besök. Som vanligt uppstår i motsvarande grad en mängd olika förklaringsteorier. De allra festligaste saxar vi från Dagens Nyheter av den 11. 11. 1973.

"Psykologerna förklarar händelserna med att folk är uppskrämda av Watergateskandalen och därmed mottagliga för starka intryck."

Någon teori om att tefaten förklarar även Watergateaffären som sådan, har ännu inte framkommit.

Även om man kan skämta om dessa UFO-vågor skymtar det bakom alla dessa rapporter något ofattbart och kanske lite skrämmande. Vem besöker oss och varför?

Tyvärr finns det små möjligheter att från svensk mark verifiera samtliga rapporter, men som sagt det finns ett mönster i det hela och vi kan roa oss med att dra paralleller till svenska händelser.

De flesta rapporterna är tagna ur den amerikanska dagstidningen Deseret News. I den mån de kommer från andra källor anges detta och även om det rör sig om egna kommentarer.

Fallen är uppställda i kronologisk ordning och vi börjar vår resumé med attt gå tillbaka till september 1973. Den UFO-våg som här relateras tycks ha föregåtts av en liknande i slutet av augusti.

Eldklot över Texashimlen

1. CORPUS CHRISTI i TEXAS, onsdagen den 5. 9. 73.

Ett stort eldklot färdades över Texashimlen sent på onsdagskvällen.

- Jag har aldrig sett något liknande, säger sergeanten David Brown vid Brooks flygbas.

- Det verkade vara gult på utsidan och rött inuti. Vi var fyra som såg det och det såg ut som om något släpade efter föremålet.

Sheriffen Harry Brelsford säger att han fått många rapporter om att föremålet gått ner nära staden.

Källa, UPI.

Myndigheterna översvämmades av UFO-rapporter

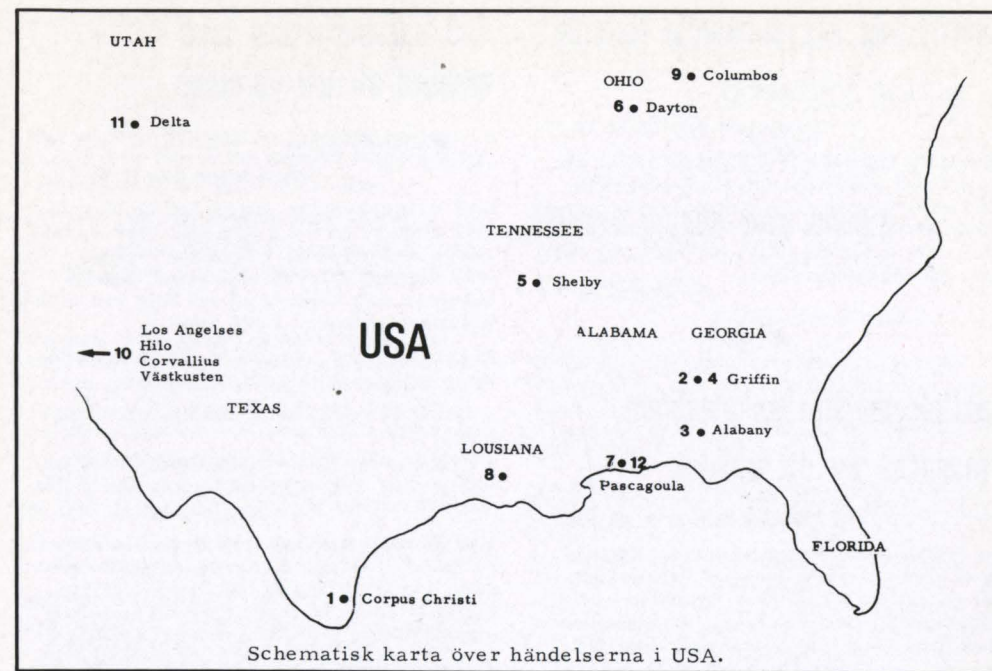
2. GRIFFIN i GEORGIA, söndagen den 9. 9. 73.

Nya rapporter om underliga flygande objekt med starkt färgade sken mottogs av myndigheterna på söndagskvällen. Dessa rapporter utgör dock bara en liten del av den våg av observationer som gjorts i sydöst. För bara några veckor tidigare översvämmades myndigheterna i SYDGEORGIA, ALABAMA, TENNESSEE och FLORIDA av rapporter. Dessa rapporter har kommit från både civila, militär och polis.

Källa, UPI.

Tyst svävande — färgsprakande UFO

3. ALBANY i GEORGIA, måndagen den 10. 9. 73. Oidentifierade flygande föremål, tyst

Schematisk karta över händelserna i USA.

svävande och blinkande i olika färger har rapporterats i stort antal tidigt i dag. Rapporter har inkommit från polisen i ALBANY, DAWSON, CORDELE, ADEL, MACON, LEARY, PELHAM, ASHBURN, VIENNA, MOULTRIE och LEESBURY.

Objekten växlade färg från blixtrande blått till gult och grönt.

(Likheten med tidigare händelser i trakten saxar vi från DN av den 7. 9. 73.

"Det stiligaste av UFO:na skiftade färg från rött till grönt och slutligen från blått till guldfärgat.

Jfr även Backe-observationen i Sverige 3. 4. 73. GICOFF-Information nr 3-4. Förf anm.)

Källa, UPI.

Störtande objekt

4. GRIFFIN i GEORGIA, tisdagen den 11. 9. 73.

En man nära Griffin säger att han såg

ett "gyllene ägg" falla ner från himlen. Det störtade mot marken i ett moln av vit rök. Föremålet förstördes tydligen helt men lämnade ett ca en fot långt hål efter sig. Personal från en station för jordbruksforskning i närheten skyndade till och kunde uppmäta marktemperaturen till ca 150 grader Celsius. I övrigt fann man inget anmärkningsvärt.

Guvernören i Georgia såg ett tefat

Torsdagen den 13. 9. 73.

I samband med de aktuella händelserna medger guvernören i Georgia, Jimmy Carter, att han och en skara vänner för några år sedan fått se ett tefatsformat föremål som höjde sig mot skyn.

- Jag skrattar inte längre åt personer som säger sig ha sett flygande tefat, eftersom jag ju själv har sett ett av dem.

Sheriff såg ett blinkande föremål

5. SHELBY i GEORGIA,

söndagen den 23. 9. 73.

Sheriffen i Shelby P L Pilalas säger sig ha sett ett oidentifierat blinkande föremål som försvann i mörkret med ett surrande ljud. Denna observation var en av fyra som rapporterats i Memphisområdet sent på söndagskvällen.

Lastbilschaufförens glasögon krossades av ett eldklot

Fredagen den 5. 10. 73.

En fysikprofessor meddelar att de glasögon som en lastbilsförare hade på sig vid en rapporterad UFO-händelse nu har undersökts. Det visade sig att glasögonen förstörts av direkt hetta med okänt ursprung.

Eddie Webb som offret hette blev blind i åtskilliga timmar efter den kusliga händelsen. Han såg ett underligt objekt vid solnedgången på onsdagen och då han lutade sig ut genom bilfönstret för att se bättre träffades han av ett eldklot.

Föremål attackerade båt

6. DAYTON i OHIO,

onsdagen den 10. 10. 73.

På onsdagskvällen rapporterade minst 15 personer att de sett flygande föremål täckta av röda, gröna och blå ljus. Föremålen rörde sig med hög hastighet eller hängde stilla i trädtoppsnivå.

Militär kan inte förklara händelserna. En officer beskriver hur han såg ett föremål stå stilla i skyn i flera minuter. Han försökte lysa på det med en strålkastare från sin båt. Plötsligt rusade föremålet rakt emot honom och försvann sedan med hög hastighet rakt upp mot himlen. Föremålet hade från början befunnit sig i trädtoppshöjd.

Källa, UPI.

Två varvsarbetare togs ombord av tre varelser

7. PASCAGOULA i MISSOURI,

torsdagen den 11. 10. 73.

Två varvsarbetare säger att de har tagits ombord på ett glänsande blått rymdskepp av sorlande, surrande varelser med rynkigt silveraktigt skinn. (Detta kommer som kulmen på en lång rad oförklarliga fenomen. Förf anm.)

Sheriffen Fred Diamond är övertygad om att något verkligen hände dem.

- Detta är realistiska människor, säger han.

- Jag är säker på att något hände dem och de har ingen anledning att säga detta om det inte vore sant.

Vad som nu än hände, så ägde det rum ca klockan 19.00 på torsdagskvällen medan Charles Hickson, 42 år och Calvin Parker, 19 år, fiskade från en gammal pir på västra stranden av Pascagoulaflo den. De säger att de såg ett underligt föremål uppenbara sig i luften. Det utsände ett blåaktigt dis och de togs ombord av tre underliga varelser.

Charles Hickson säger:

- Jag var rädd och jag är fortfarande uppskakad av det. Jag hoppas att jag slipper uppleva detta igen och jag har aldrig tidigare upplevt något liknande.

Båda männen genomgick långa förhör efteråt på sherifffkontoret men de var mycket obenägna att berätta något för journalisterna. Emellertid samtyckte de till en kort filmad intervju med en TV-station, WLOX - TV. (Även omnämnt i KSL - TV, Salt Lake City.)

- Plötsligt hörde vi något som lät som ett surrande, berättade Hickson, och jag såg något som liknade ett klart blixtrande blått ljus. Det såg blått ut och plötsligt tycktes föremålet stanna.

Han säger att det verkade som om föremålet "hängde" några fot ovanför marknivån (vattenytan, förf anm) och att plötsligt

- den ena änden öppnade sig och jag såg tre varelser komma ut. Det såg ut som om de flöt några fot ovanför vattnet.

- Innan jag visste ordet av var de

över mig och två av dem grep omedelbart mina armar. Jag lyftes från marken och jag var mycket rädd. Det är svårt att minnas vad som sedan hände

Han säger att han bars ombord på farkosten där han undersöktes av ett instrument som liknade ett stort öga.

- Det täckte hela min kropp

Han säger att han inte blev skadad eller kände någon smärta. Han var bara hjälplös.

Parker, som också arbetar på varvet, säger att han togs ombord även han, men att han svimmade strax efter det att varelserna hade uppenbarat sig och inte mindes något av vad som hände efteråt.

Båda männen bekände att de tog sig en svag drink efter frisläppandet, men att de inte druckit något innan.

Sheriffen Barney Mathis säger att de inte var drogade på något sätt.

Sheriffen Diamond säger att rymdskeppet beskrevs som "fiskformat", cirka 3 meter högt och lika brett. Innertaket var något mindre än 3 meter brett.

Varelserna hade blekt silveraktigt skinn utan hår, långa spetsiga öron och näsor. Stora ögon, en munliknande öppning och krabb-kloliknande händer (rymdräkter? förf anm). Varelserna var mycket rynkiga och det enda ljud de åstadkom var ett surrande och mumlande (buzzing - humming sound).

Hypnos avslöjade — männen talade sanning

Beträffande de två männen vid Pascagoulaflo den meddelas det vidare att de undersökts genom hypnos efter sin fantastiska berättelse. Undersökningen genomfördes på platsen av dr James Harder vid California-universitetet. (Denne är för övrigt konsult för APRO.) Med vid undersökningen fanns dr Allen Hynek som är chef för astronomisektionen vid Northwestern university i Evanston, Illinois. (Hynek är ju även han rätt känd i UFO-kretsar.)

Alla undersökningsfakta bekräftade att männen utan tvivel talade sanning och att

de verkligen haft en dramatisk upplevelse.

Källa, UPI.

Polisen jagade fem objekt

8. LOUISIANA,

måndagen den 15. 10. 73.

UFO-rapporterna fortsätter. På måndagskvällen kunde polis följa fem orange-röda objekt som flög över pinje-skogarna i Louisiana. Polisen kunde hänga med ett par mil.

Andra observationer från måndagen och tidigt på tisdagsmorgonen rapporterades från

HUNTINGTON, INDIANA och BECKLEY i WEST VIRGINIA.

Sovjetiska vetenskapsmän har mottagit mystiska röster från rymden

Tisdagen den 16. 10. 73.

Denna dag rapporterar den sovjetiska nyhetsbyrån Tass att vetenskapsmän vid fyra radiostationer mottagit underliga signaler från yttre rymden. Det lät som röster, men var helt obegripligt, troligen inte några jordiska farkoster.

Ett UFO på radarskärmen — sen "pajade" anläggningen

I samma artikel meddelas det att en radarobservatör vid namn Tornhill på sin radarskärm iakttagit ett föremål som rörde sig mycket snabbare än vad en helikopter kan, men som ändå ibland blev helt stillastående. Han säger att föremålet stannade och steg uppåt ca 3 miles (ca 5 km) från radarstationen. Plötsligt slocknade hans radarskärm helt i cirka

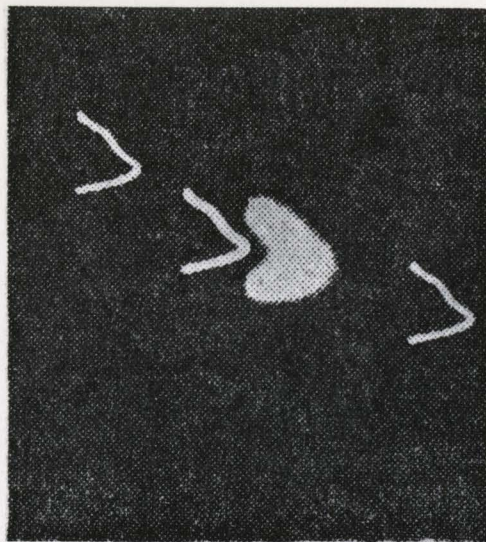

Foto från Columbus, se fall 9.

15 - 20 minuter och när den ånyo fungerade var det mystiska objektet borta.

Källa, Columbia post och GP.

Ljusfenomen fotograferat

9. COLUMBUS i OHIO,

lördagen den 20. 10. 73.

Denna dag fanns en liten artikel i G-P med en bild som tagits av ett himlafenomen. Tyvärr anges inte vilken dag fotografierna togs. Den korta bildtexten lyder:

"Märkliga ljusstecken i skyn fotograferades av en fotograf på tidningen Columbus Evening Dispatch, sedan polisen i Columbus rapporterat drygt 150 samtal från personer som sade sig ha sett flygande tefat över olika delar av Ohio." (Fotot hör alltså sannolikt ihop med de tidigare relaterade händelserna där. Förf anm.)

"Guvernör John Gilligan sade sig också ha observerat underliga ljusfenomen under en halvtimmes tid."

"Ufonauter" bötfälls

Söndagen den 21. 10. 73.

Två män i Arkansas bötfälls för olämpligt uppträdande sedan de orsakat minst 20 rapporter om UFO-besättningar.

De båda hade klätt sig i aluminiumfolie och skrämt motorvägsbilister.

(De måste betraktas som lustigkurrar som försökt rida på de aktuella händelserna. Förf anm.)

Lysande trianglar

10. LOS ANGELES, HILO och

CORVALLIUS på VÄSTKUSTEN,

torsdagen den 25. 10. 73.

Från Los Angeles, Hilo och Corvallis rapporterade hundratals människor att de sett triangelformade lysande objekt som sakta rörde sig över himlen.

Myndigheterna förklarade senare att det måste ha rört sig om forskningsballonger.

(Det är mycket möjligt att det faktiskt var sådana, men fallet är intressant eftersom vi tidigare i GICOFF-Information beskrivit flera liknande svenska och utländska fall. Förf anm.)

Färgbilder tagna av två lysande skivor

11. DELTA i UTAH,

måndagen den 29. 10. 73.

Sent på kvällen denna dag körde medarbetaren vid Deseret News, Joe Bauman med vännen Tom Tessman på motorväg nr 6 och nr 50. Nära Delta fick Tessman syn på tre underliga objekt på himlen i sydväst. Objektet rörde sig sakta högre och högre. De avlägsnade sig från varandra i samma riktning där solen hade gått ned.

De såg ut som tunna lysande skivor och

befann sig uppenbarligen på mycket stort avstånd.

Ett av föremålen hade en kondensationsstrimma efter sig men liknade ändå inte ett jetplan.

Ett av objekten försvann bakom ett moln, men de andra två kunde iakttas åtminstone en och en halv timme. Föremålen försvann ibland bakom moln eller tonades bort, men kom fram igen.

Bauman tog fyra färgbilder strax efter det att det ena föremålet försvunnit. De två återstående skivorna finns med på alla fyra fotona.

Vid kontroll med väderstationer kunde det bekräftas att inga ballonger släpps upp i området. Föremålen var också synliga alltför länge för att kunna vara jetplan.

- De tycktes inte avlägsna sig. De steg bara sakta rätt upp.

En informationsofficer vid en av Utahs flygbaser tillfrågades om möjligheten att det var föremål uppsända från basen.

Han berättade då att han själv en vecka tidigare vaknat tidigt på morgonen och genom fönstret sett ett extremt stort lysande föremål passera förbi på låg höjd och med mycket hög hastighet. Beträffande den egentliga frågan ansåg han det omöjligt att det rörde sig om föremål från militärbasen.

Arméhelikopter nära kollidera med ett stort metalliknande föremål

Lördagen den 3. 11. 73.

Från Cleveland meddelar UPI att en arméhelikopter för några veckor sedan (alltså under den tidigare UFO-vågen, förf anm.) nästan kolliderade med ett stort metalliknande föremål.

Piloten, kapten Lawrence Coyne, berättar att när han först fick syn på föremålet befann han sig på ca 2 500 fots höjd. Ett rött ljus uppenbarade sig vid horisonten. Det rörde sig med en hastighet av ca 600 knop och nådde fram till helikoptern på 10 sekunder.

De låg på kollisionskurs. Piloten dök med sin helikopter. Men trots detta steg den ändå upp till 3 500 fots höjd.

Ovanför helikoptern stannade nu föremålet och Coyne och hans besättning, sergeanten Yanacsek, kunde noga observera objektet.

Det hade ett stort metalliknande grått skal, ungefär 60 fot långt. Det var format som en strömlinjeformad cigarr. Det fanns ett rött ljus i nosen. Den främre kanten glimmade i rött ett kort stycke från nosen. Det fanns en central upphöjning. Ett grönt ljus från den bakre delen reflekterades mot föremålets yta.

Kustbevakningen jagade under en timmes tid ett lysande föremål som befann sig under vattnet

12. PASCAGOULA i MISSOURI,

tisdagen den 6. 11. 73.

Så är vi då åter tillbaka vid platsen där två män blev tagna ombord av ett UFO.

Ett nytt mystiskt föremål har åter setts på floden. Kustbevakningen kallar föremålet för ett USIO (unidentified submerged illuminating object = oidentifierat lysande undervattensföremål).

Raymond Ryan, 42 år, säger att han fick syn på föremålet då han fiskade på floden under tisdagskvällen. Han säger att ett undervattensljus förföljde hans båt. Upprepade försök att jaga iväg föremålet med en åra resulterade endast i att ljuset matades något.

Ryan hämtade sin tvillingbror Rayme och tillsammans kunde de nu se föremålet och peta på det med åror.

De kontaktade nu kustbevakningen som gick ut med en större motorbåt för att kontrollera uppgifterna. Uppgifterna visade sig stämma och kustbevakningen kunde rapportera att:

Föremålet befann sig 4 - 6 fot under vattnet och rörde sig med en hastighet av ca 4 - 6 knop.

Det utsände ett starkt bärnstensfärgat ljus 4 - 6 tum i diameter.

Ljuset kom från ett stort metallföremål.

forts på sid 22

Rymd·Teknik·Forskning

ELVA FÄRDER MED APOLLO

Av Tony Ericsson "Rymd-Tony".

Del 4.

Apollo 12.

Månen utforskas vetenskapligt

En ny era i rymdforskningen inleddes den 14 november 1969, när Apollo 12 lämnade startplatta 39 på Kennedy Space Center. Ombord fanns Charles Conrad (chef), Alan Bean (månlandarpilot) och Richard Gordon (moderskeppspilot). Deras "Flightplan" var den första som var helt vetenskapligt inriktad, och ombord fanns en nyhet, den s k ALSEP-stationen. Den bestod av en rad instrument bl a en seismometer, magnet, superthermal detektor och Lunar dust detektor, vilka skulle drivas av ett minikärnkraftverk.

Trots regnväder lyfte Apollo 12 på exakt utsatt tid kl 17.22. De åskådare som samlats i områdena omkring Cape Kennedy kunde bara följa raketerna några sekunder innan den försvann i ett stort svart moln.

Tre sekunder efter start började Charles Conrad sina rapporter:

- Den här ungen är det verkligen fart på.

Sedan kom en alarmerande rapport om att kapselns elsystem hade upphört att fungera. Astronauternas fingrar för över panelerna för att koppla in reservsystemen. Men avbrottet blev bara kortvarigt.

- Allt väl, rapporterade Conrad.

- Här nere hade vi ett par fall av hjärtklappning, skämtade markkontrollen.

Senare konstaterades det att åskblixtrar slagit ned i raketerna två gånger under första minuten på uppfärden. Genom sin uppbyggnad med yttre skal fungerade dock

bärraketerna som en kondensator som omedelbart urladdades.

Resten av starten gick dock perfekt och Apollo 12 gick som planerat in i jordkretslopp.

Efter kontroller på elsystemet ombord och mycket överläggande mellan astronauterna och Houston-kontrollen fick Apollo 12 klartecken att inleda sin månresa.

Tändningen av tredje raketstegets motor gick perfekt och Apollo 12 gick in i en bana som var identisk med Apollo 8, 10 och 11:s, vilken gav automatisk hemskjut om raketmotorn skulle strejka.

Följande dag ändrade astronauterna sin bana så att de inte fick snålskjuts hem.

Korrigeringen var mycket viktig och krävdes för att astronauterna skulle nå sin landningsplats i "Stormarnas hav" på Månen.

Den 18 november försvann Apollo 12 in på Månens baksida. Spänningen var mycket stor i Houston, för om inte motorn kunde avfyras så skulle astronauterna vara räddningslöst förlorade.

Tändningen gick perfekt och Conrad, Bean och Gordon nådde exakt den bana de hade planerat.

När de gjort sig hemmastadda i månbanan började astronauterna kontrollera sin månlandare. Efter testen som bl a omfattade kontroll av kommunikationssystemet och syresystemet meddelade Bean:

Besättningen på Apollo 12, från vänster till höger: Alan Bean, Charles Conrad, Richard Gordon.

- Vi har kollat allt och allt fungerar som det ska.

På morgonen den 19 november kröp Conrad och Bean åter in i månlandaren och efter klartecken från Houston-kontrollen kopplade de loss. I samma ögonblick hördes två nya anropssignaler

"Yankee clipper" (moderskeppet) och

"Intrepid" (månlandaren).

Med Conrad vid spakarna styrdes saktat Intrepid ned mot landningsplatsen vid Stormarnas hav.

Den här gången ställdes det högre krav på precision än under Apollo 11, målet var nämligen att landa nära mjuklandnings-sonden Surveyor 3, som hade mjuklandat i Stormarnas hav 1967.

När astronauterna var i slutet av landningsmanövern rapporterade de förtjust att de såg Surveyor. När Conrad väl satt ned månlandaren rapporterade han förtjust:

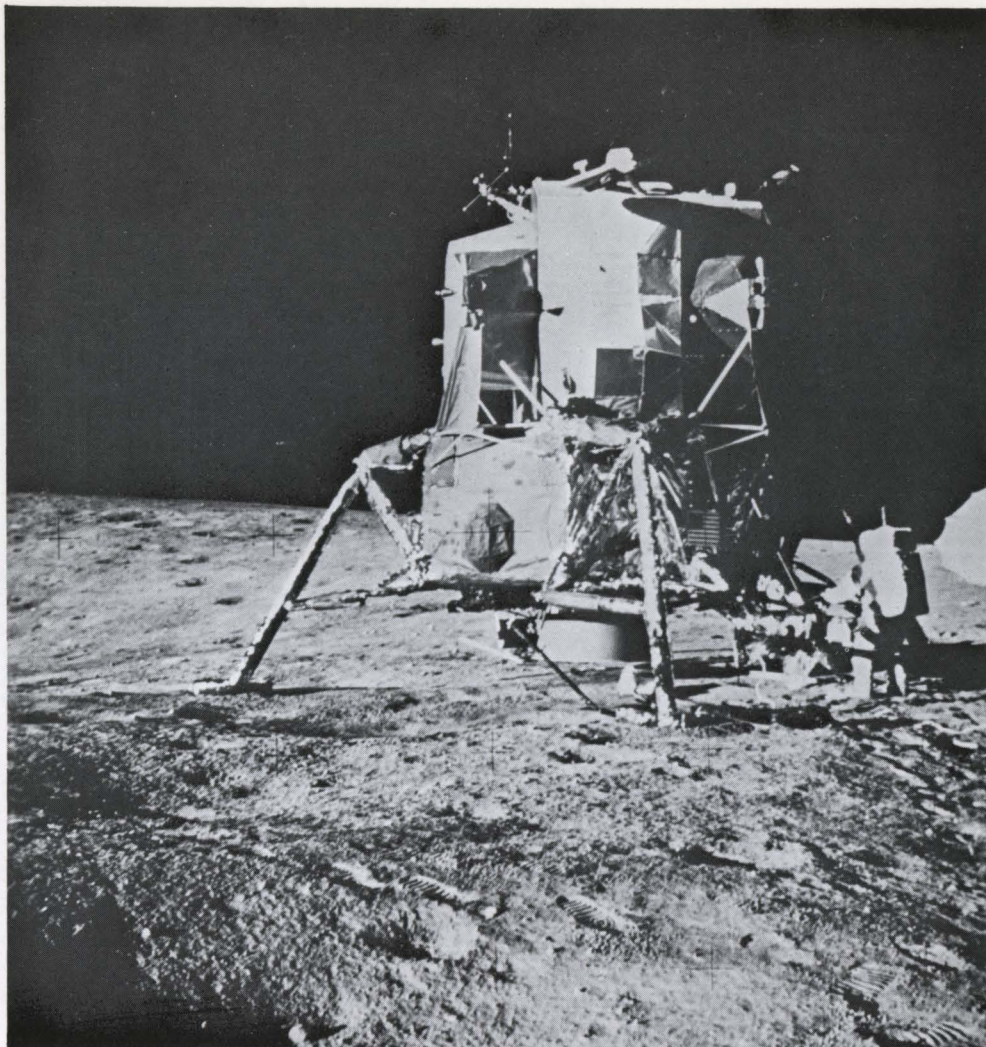
- Gissa vad jag ser vid kanten av kratern där borta? Det kan inte vara mer än ett par hundra meter ifrån oss

Oh Boy. Surveyor sitter faktiskt alldeles på ett klippsprång.

Uppe i Apollokapseln kunde Gordon bekräfta deras uppgifter sedan han lyckats lokalisera dem genom kikare.

Trettio minuter försenad steg kl 12.45 Charles Conrad ned på månytan som tredje människan i historien.

En halv timme senare fick han sällskap av Alan Bean. Nästan genast började astronauterna sitt vetenskapliga arbete. När en av dem skulle flytta ut TV-kameran från månlandaren, så att Houston skulle få bättre insyn i vad som hände, inträffade det första missödet under färden. Astronauten råkade rikta en ömtålig lins rakt mot det skarpa solskenet, följden blev att kameran strejkade och vi jordbundna fick nöja oss med astronauternas muntliga beskrivningar.

Alan Bean arbetar med månlandaren Intrepid på Månen.

Resandet av den 2, 4 meter höga flaggstängen med Stjärnbaneret på klarades raskt av. Eftersom det inte finns någon vind på Månen hölls duken utspänd med hjälp av ståltråd.

Under resten av promenaden höll astronauterna på med den stora instrumentstationen ALSEP.

Conrad rapporterade att han hade vissa svårigheter att få ut plutoniumstaven, som skulle driva kraftverket, ur dess behållare av grafit. Men det lyckades till

slut och han kunde ladda kärnreaktorn.

Conrad och Bean var den gladaste och pratsammaste besättning som dittills flugit. De gav spontana uttryck av förtjusning över synintrycken. Mot slutet av promenaden var de så fascinerade av "blixtrande glaspärlor", fantastiska skuggspel och imponerande kratrar, att Houston måste mana på dem.

I fyra timmar varade utflykten och när astronauterna kom in i månlandaren spände de upp två hängmattor och vilade för

att samla krafter till den andra månpromenaden som skulle ske på morgonen dagen därpå.

Redan vid 5-tiden på morgonen den 20 november var aktiviteten igång utanför månlandaren Intrepid. Astronauterna var så ivriga att komma ut igen så de haft svårt att sova. De bad Houston att få gå ut en och en halv timme tidigare än planerat, vilket inte mötte något hinder.

Ett av de viktigaste momenten under den andra månpromenaden var att gå till automatsonden Surveyor och montera loss dess TV-kamera.

- Här snöar det i svart och grått, rapporterade Conrad.

Med en takt av mindre än 4 meter i minuten satte de försiktigt kurs mot den kraterslutning där Surveyor stod.

Efter ett par timmar nådde de den punkt på kraterns rand varifrån de skulle börja nedstigningen till sonden. Sträckan var 50 meter och för att eliminera risken för fall knöt man rep mellan sig likt alpinister. Vid ett tillfälle tappade Conrad fotfästet och föll, han hade dock inga problem att komma upp igen.

Att ta loss Surveyors TV-kamera blev jobbigt men det gick. Bland andra saker som togs med fanns ett rör, fyllt med

kulturer som skulle visa om bakterier kunde uthärda Månens förhållanden.

Innan de klättrade upp i månlandaren piskade astronauterna på varandra ordentligt för att bli av med det värsta dammet.

Efter 3 timmar och 55 minuter på månytan gick astronauterna in i Intrepid och började förbereda starten från Månen, som skulle ske på eftermiddagen.

Med 45 kg stenar, grus och månpartiklar lyfte Intrepid på planerad tid från månytan. Från astronauterna kom hela tiden glada rapporter om att allt gick väl.

Vid 19-tiden nådde de upp till Gordon i moderskeppet och dockade.

Efter mötet med Yankee Clipper separades den nu obemannade Intrepid och skickades ned i en bana som gjorde att den kraschade mot månytan med en hastighet av 1,68 km/sek, 62 km från Apollo 12:s landningsplats. Efter stöten kunde man på seismometern avläsa vibrationer under 30 minuter.

Återfärden till Jorden inleddes den 21 november och gick helt perfekt.

Den 24 november kl 21.58 landade Conrad, Bean och Gordon endast 4,5 km från den beräknade punkten.

Svenska instrument i sovjetisk satellit

Svenska optiska och elektroniska instrument skall monteras ombord på en sovjetisk satellit i Interkosmos-serien under 1975. Syftet med detta är att studera polarisationen hos vissa linjer i solens ultraviolette spektrum.

Det är första gången sovjetiska och svenska vetenskapsmän samarbetar med ett konkret projekt inom rymdforskningen.

Docent Jan Olof Stenflo vid Lunds observatorium är vetenskaplig ledare för det svenska experimentet.

Jungner Instrument svarar för den optiska konstruktionen och Saab-Scania för den

elektroniska. Ryska tekniker skall under förberedelserna delta i utprovningen av den svenska utrustningen.

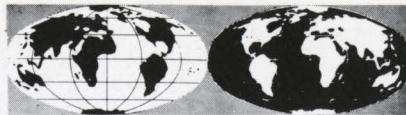
Våren 1975 levereras den svenska utrustningen, omkring sex kilo tung och värd mellan två och tre miljoner kronor, till Sovjet som därefter övertar ansvaret.

Radiosignalerna från satelliten skall tas emot vid en sovjetisk markstation. Uppgifterna skall sedan överföras på band som skall bearbetas i Sverige.

Källa:

Tidningarnas Telegrambyrå, TT.

LANDNING I FORT BEAUFORT

Del 2.

Artikelförfattaren är korrespondent till Flying Saucer Review och bosatt i Queenstown, Kap-provinsen i Sydafrika, inte långt från Fort Beaufort, där den senaste observationsvägens händelser ägde rum.

INTERVJU MED POLISMÄN
av Ivan Clark.

De två polismännen, förvaltaren P van Rensburg och sergeant P Kitching, skratrar inte åt UFO-berättelserna och nekar att acceptera förklaringar till sina egna UFO-upplevelser som att det var fråga om satelliter (i omloppsbana i trädtöps-höjd?) eller elefanter lidande av en eller annan egendomlig sjukdom. Här följer en

kort redogörelse för vad jag fick veta under min intervju.

Vid 8-tiden på morgonen den 26 juni 1972 kom några infödda lantarbetare springande och larmade Bennie Smith, som äger farmen Braeside nära Fort Beaufort. De hade tyckt sig se att det brann i den täta bushen.

Bennie Smith trodde att det kanske var krypskyttar och begav sig dit med sitt gevär, kaliber 303.

Han såg på den utpekade platsen ett egendomligt föremål som svävade i luften, delvis skymt bakom en ca 5 1/2 meter hög dunge. Föremålet var knappt 200 meter avlägset, äggformat och helt glödande.

Bennie Smith blev orolig och beslöt tillkalla polis. De tidigare nämnda polismännen kom vid 9-tiden.

Kitching beskrev föremålet som ungefär tre meter långt och äggformat. Det svävade ännu delvis skymt av växtligheten. Det verkade blåsvart, metallfärgat (som en revolver) och då vi hade sett det en tid, började det glöda och bli rött över hela ytan, så som Smith tidigare sett det. Så lade vi också märke till ett klart, stjärnliknande ljus på ena sidan av föremålet, det blinkade med jämna mellanrum.

När de dirigerade de infödda arbetarna iväg mot det ställe över vilket föremålet befann sig blev Kitching övertygad om att det var underkastat någon form av intelligent kontroll, ty när arbetarna ropade från bushen, sänkte det sig ner utom synhåll för observatörerna.

Arbetarna kunde inte hitta det och fick besked att komma tillbaka igen. Sedan försökte Bennie Smith hitta det och gick in i bushen med en näsduk bunden på en lång käpp så att poliserna kunde se och dirigera honom. Detta våghalsiga experiment lyckades inte heller, och Bennie kom tillbaka.

Olyckligtvis beslöt sig observatörerna nu för att tillgripa andra medel och började skjuta mot föremålet. Femton (15) salvor avlossades, varav den sjunde träf-

fade, som Kitching sade, med ett dovt ljud. Föremålet rullade från sida till sida. (En 303 gevärskula har ett tryck på omkring 18 ton vid full hastighet.)

Vid denna tidpunkt skiftade föremålet färg från rödglödande till grönt och sedan gult.

Polismännen iakttog det i en timme, innan de lämnade området, men Smith vände tillbaka och såg föremålet försvinna kort tid därefter.

Han berättade att föremålet ställde sig på högkant innan det flög bort. Det steg hastigt till väders, för iväg och skymdes sedan av träd.

Bennie Smith berättar att när han var inne i den täta bushen hade han hört ett brummande eller surrande ljud. Familjen hade sedan hört samma ljud över huset men då inte sett föremålet.

Polisen vände senare tillbaka till farmen och fann den plats där UFO:t tydligen hade landat. De hittade tre 3-punktsavtryck i den fuktiga lerjorden (fig 1).

van Rensburg grävde upp ett avtryck och var vänlig nog att visa mig det då jag besökte honom.

Avtrycket är mycket ovanligt. Det är omkring 6,5 cm i diameter och tyder på att stöttor eller ben från "farkosten" kanske

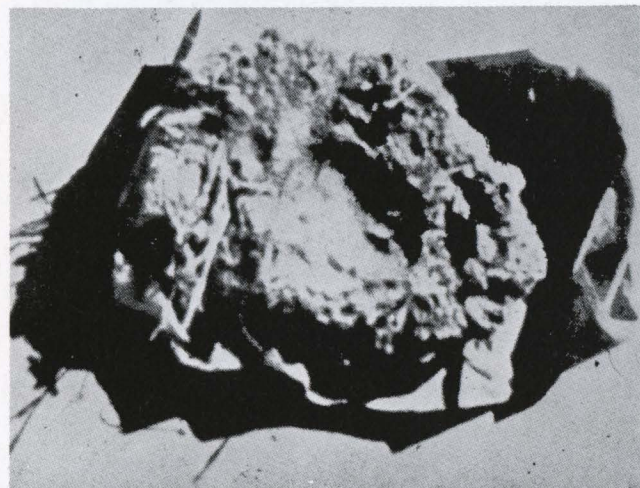

Fig 1. Jordklumpen, som polisen P van Rensburg grävde upp.

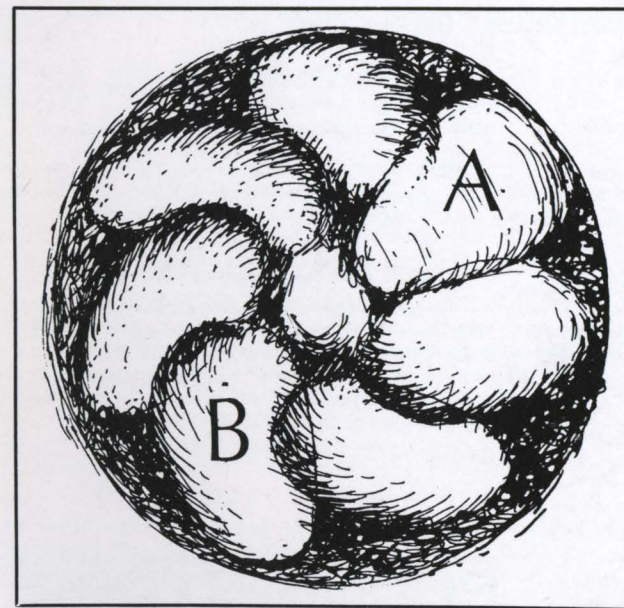

Fig 2. Teckningen i nästan naturlig storlek av ett avtryck.

A = ej tillplattat område.

B = äggformade fördjupningar.

har skjutits ut i en spirallrörelse och stannat när "trampytorna" berört jorden. Leravtrycket (fig 2) är vridet en liten aning medsols och en del av märket - bara på ena sidan - uppvisar inte alls något tryck. (Se området som markerats A i fig 1.)

- o - o - o - o - o -

Det har förekommit en del observationer i Queenstown där jag bor men även om jag varit på språng har det inte lyckats för mig själv att få se något. Jag har alltid kamera och 375 mm teleobjektiv med mig, var jag än befinner mig.

Jag tror inte att Fort Beaufort-polisen kommer att skjuta på UFO:s igen, i synnerhet inte sedan jag visat dem rapporten om en nattvakt vid ett upplag i USA, som blev bländad och miste synen sedan han skjutit mot ett UFO. Bennie Smith

säger att han kommer att försöka fånga det nästa gång, med ett stort nät.

(Flying Saucer Review, sept-okt 1972.)

UFO-NYT:s kommentarer:

Denna observation har nämnts i flera danska tidningar, bland annat i Aalborg Stiftstidende 29 juli 1972, där man dessutom upplyser om att professor Arthur Bleksley "beklagat att dessa gäster som kan ha rest miljontals kilometer - om det nu inte var en obemannad sond - landade på ett ställe där lokalbefolkningen var så otålig och främlingsfientlig. Jag skulle gärna ha mottagit dem på mitt observatorium vid Johannesburg" Det skall vi inte förtänka honom.

- o - o - o - o - o -

Källa:

UFO-NYT nr 1 / 1973.

Forts på nästa sida.

PRESS-STOPP

Radarobservation i norra Italien

Tusentals invånare i den norditalienska staden Turin såg på tisdagskvällen den 4 december 1973 ett mystiskt flygande föremål sväva över staden.

Föremålet registrerades också på radar-skärmarna vid flygplatsen i Turin.

Även polisen i staden konstaterade att ett icke identifierat föremål befann sig i luft-rummet.

Detta var bara den senaste i en rad händelser av liknande slag kring månadsskiftet november / december i norra Italien.

Det föremål som sågs på tisdagskvällen var lätt att urskilja med blotta ögat, berättade folket i Turin. I flera minuter tycktes det sväva på samma plats. Det roterade kring sin egen axel men förhöll sig i övrigt orörligt.

Sex polismän skickades ut för att undersöka fenomenet. Men när de nådde en

punkt rätt under föremålet började detta plötsligt skjuta fart och försvinna i riktning uppåt, uppgav talesmän för polisen.

Källa:

TT - Reuter.

- o - o - o - o - o -

SÅG BLINKANDE FLYGANDE TEFAT.

Flera personer i den spanska staden Bilbao har enstämmigt förklarat att de i fredags kväll såg ett flygande tefat över staden. Det såg ut som en rödaktig skiva, omkring en meter bred och sände ut blink-sig-naler då den drog fram.

Källa:

G - P av den 10.12.73 (TT - AFP).

- o - o - o - o - o -

PRESS-STOPP

DEN SYDAFRIKANSKA

MINI-VÅGEN 1972

Charles Bowen

Braeside-bredsidan, avfyrad av farmaren Bennie Smith och hans "polis-allierade" från Fort Beaufort, när de konfronterades med ett landat UFO den 26 juni 1972, utlöste en storm av indignation och protester. Den kvardröjande "gästen" - om det nu var ett rymdskepp, en sond, en inbillning, en kollektiv hallucination, en klotblix, en "tänkande kula" eller vad man annars kan föreställa sig - uppförde sig på ett sätt som låter förmoda att den var under viss intelligent kontroll, trots den brutala behandling den fick ta del av.

Protestbrev strömmade in till tidningarna. De hade själva bråttom med att vända sig hit och dit för att söka råd hos experter på något helt annat och som inte kände till UFO-fenomenen. När tidningarna väl kom igång med att undersöka och rapportera, gjorde de ett fint arbete - som vi skall se. Vid ett tillfälle lyckades de få tag i en person som visste något om ämnet och en översiktlig, orienterande artikel blev resultatet.

Artikeln stod i Rand Daily Mail den 8 juli 1972 under rubriken

"UFO:s - bluff eller fakta?"

Morton, som presenterades som en representant för APRO, framlade i artikeln en saklig resumé över UFO-fenomenet från farmaren Martins "tallrik" från 1878 och LeRoy, Kansas-vågen från 1897, via den klassiska Nya Guinea-vågen och Kelly-Hopkinsville-jättarna till Fort Beaufort. Han lade också in ett förkrossande angrepp på avlidne George Adamski. Dessvärre gav han, bortsett från bortgångne Dr James E McDonalds manuskript till AAAS, inga källhänvisningar, trots att många av hans källor är lätt igenkännbara för dem som är insatta i ämnet.

Artikeln var illustrerad av Lars Thörns fotografi, taget vid Skillingaryd i Sverige den 6 maj 1971, undersökt av GICOFF och rapporterat av Sven-Olof Fredriksson till

Flying Saucer Review. Det visades också utan någon hänvisning.

Veckan dessförinnan, den 1 juli, hade samma tidning en utmärkt artikel av Lin Menge, som intervjuat en rad personer, vilkas namn följde i kölvattnet efter Fort Beaufort-affären.

- Jag vet ingen lag som förbjuder att skjuta på inkräktare från rymden, svarade general D A Bester, chef för syd-afrikanska polisen, när journalisten Menge förde saken på tal.

Generalen gjorde undanflykter, innan han medgav att en kommissarie höll på med en undersökning och han avslutade samtalet med ett uppseendeväckande uttalande:

- Man kan inte uppställa regler för sådana här ingripanden, det har kommit många rapporter om dessa objekt under årens lopp, men jag har aldrig fått tag på någon, som haft verklighetsbakgrund. Den här sortens föremål har aldrig existerat.

Lin Menge förutsåg, att polisen i Fort Beaufort skulle få påminnelse om att hålla sig till tjuvjakt, annars

Intresset för UFO:s steg under några veckor, och under den tiden kom flera rapporter. Fort Beaufort-uppståndelsen var väl inte upphov till alla dessa rapporter, men kan ha bidragit till att folk blev uppmuntrade till att titta upp mot himlen. Det är möjligt att det i många av rapporterna rör sig om allmänna feltolkningar. Bara några få av de andra händelserna väckte så stort intresse som Braeside-farmens kvardröjande, landande UFO. Det finns dock fog för att beskriva samlingen av händelser i Sydafrika i juni, juli och augusti 1972 som en mini-våg.

- o - o - o - o - o -

Här följer en resumé av händelserna:

1. WELLINGTON i Kap-provinsen den
1 juli 1972:

Strax före klockan 07.30 väcktes J Fourie på Basson Road i Wellington av sin fru, som pekade ut ett klart, orange föremål som svävade över barnhemmet i Wellington. Herr Fourie berättade:

- Jag sprang ut och såg på föremålet. Det liknade en flygplanslanterna, tändes och släcktes på ett flimrande sätt. Det var på 260 meters höjd och ungefär så stort som ett kaffebord. (Hur stort är det? Red. anm.) Det svävade där bara.

Vittnet såg det en kort tid, så steg det och rörde sig i riktning mot Paarl, innan det flög över bergen mot Worcester. Medan det flög bort, ändrades färgen till vit. Under hela händelsen hördes inget ljud.

Det fanns ännu ett vittne, mjölkutbäraren Basson.

(Argus, den 1.7.72.)

- o - o - o - o - o -

2. CONSTANTIA i Kap-provinsen den
1 juli 1972:

Fru B Merand från Meadowridge såg ett runt, vitt ljus med "svansar" under sväva bakom en trädallé på Constantia Road strax intill idrottsplatsen. Efter cirka fem minuter steg ljuset, berättar fru Merand, och flög i riktning mot Constantiabergs fyr. Klockan var 22.30 och föremålet liknade en gyllene stjärna.

Herr R Hurly, ordförande i Kapstadens astronomiska sällskap, menade att "föremålet" kan ha varit den klara stjärnan Canopus, som gick ned vid den tidpunkten.

(Cape Times, den 3.7.72.)

- o - o - o - o - o -

3. DURBAN i Natal den 3 och 4 juli 1972.

Herr A G Hill från Marine Parade rapporterade, att han såg ett ovanligt, flimrande men klart föremål över havet ett par morgnar efter varandra.

Första gången han såg det var omkring klockan 6 den 3 juli, när han vaknade. Då han gick fram till fönstret, såg han ett fö-

remål format som en benknota, med en kilformad del som upptog nästan en tredjedel. Det pulserade och liknade en förlovningsring med en massa diamanter. Det blixtrade som en klunga på ett hundratal stjärnor. Hill menar att det kanske kan ha varit en komet.

Den 4 juli klockan 05.40 såg han samma sak igen, fyrkantig och utan den blixtrande svetslåga som funnits dagen före. Nu såg det ut som om det var bitar som skalades av och föll ner från nederdelen. Objektet skiftade inte färg.

(Daily News, den 4.7.72.)

- o - o - o - o - o -

4. KRAANKUIL - och WITPUT -
STATIONERNA, Orange River den
5 juli 1972:

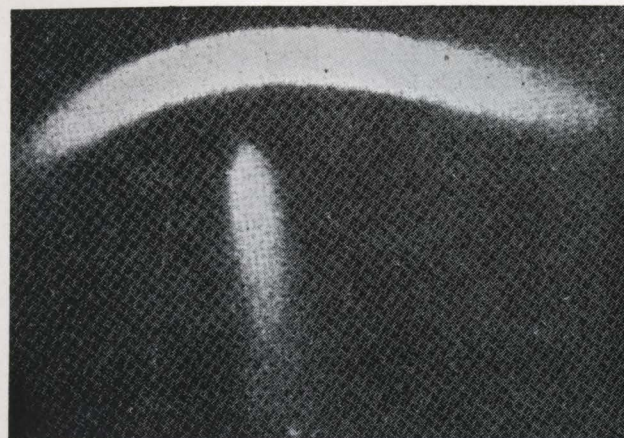
Ett UFO sågs av tre föreståndare vid stationer längs huvudlinjen för trans-Karoo-banan, ca 160 km från Kimberly i närheten av Orange River.

Herr Lourens Rautenbach såg det först från Kraankuil-stationen omkring kl 21, när det kom från Petrusville-hållet. Han berättade att det liknade en eldkula, som skiftade i färg från blått till grönt. Det tycktes honom vara ca 25 cm i diameter (på en armlängds håll?). Rautenbach berättade att det flimrade längs ytterkanten och såg ut som om det fanns liv inuti. Det ändrade storlek, när det svängde bort i en halvcirkel mot Orange River-stationen, som varskoddades.

På Orange River-stationen såg herr Francois van Rensburg objektet, när det kom över en bergskam i riktning från Hopetown. Det var vitgult och rörde sig ljudlöst på fast höjd och i rät linje, flimrade när det försvann i nordlig riktning mot Witput.

Herr Nick Basson på Witput-stationen blev ganska skakad av att se det "utomjordiska" objektet sväva över godsvagnarna på bangården. Han sade att det hade en storlek ungefär som en tallrik och att det var bärnstensgult. Sedan for det iväg mot Hopetown.

En halv timme senare kom objektet (eller ett annat?) tillbaka förbi stationen i riktning mot Orange River. Då såg det ännu större ut. Sedan kom det än en gång tillbaka på samma färdväg efter att synbarligen ha gjort en sväng mot Luckhoff, och

UFO:t över Port Elizabeth, taget av fotografen Geoffrey Allen som använde en 35 mm-kamera med 640 mm:s teleobjektiv.

till sist försvann det helt på väg ner mot Orange River.

(The Pretoria News, den 6.7.72.)

- o - o - o - o - o -

5. PIETERMARITZBURG, Natal, midnatt den 22 juni 1972, (rapporterat den 6.7.72.):

Herr Colin Vary, affärsman och kvalificerad pilot, var tillsammans med en väninna Carole Mitchell, på hemväg. De hade kommit till hörnet Boshoff-Prince Alfred Street, när Vary såg ett föremål, skenbart så stort som en cricketboll över Alcan-fabriken. UFO:t rörde sig från Impendhle mot Oribi på 1 200 meters höjd enligt Varys uppskattning, med en hastighet av omkring 650 km/tim och sjönk cirka 900 meter per minut. Det var klart och blågrönt. Innan några träd skymde sikten rörde det sig mellan 15 och 25 km på några få sekunder.

Vary sade att föremålet måste ha varit ungefär så stort som en buss, det var avgjort ett massivt objekt och det var inget jetflygplan.

Den 5 juli flög Vary över området och såg ned från den position där UFO:t hade varit då det först upptäcktes. Det var den gången han bildade sig en uppfattning om dess faktiska storlek.

(The Nata Witness, den 6.7.72.)

- o - o - o - o - o -

6. JOHANNESBURG, den 6 juli 1972:

Bevittnat av tjugtals människor och rapporterat av herr G Duveen från Greeswold, som med sin fru och fyra vänner betraktade ett lysande objekt i tio minuter, när det flög tvärs över himlen med fantastisk fart. Om tidpunkten vet vi bara att det var om natten.

(The Star, den 7.7.72.)

Det var tydligen samma objekt, som av folk i Inanda, Illovo, Lindsfield och Kew rapporterades ha underhållit med en halvtimmes uppträdande över Johannesburg omkring klockan 21.

Herr John Hotine, Third Street, Kew, berättade att han i det klara ljuset kunde se en reflex på den ena sidan, när han betraktade det genom kikare. Det var ballongformat. Herr G Kraft från Linksfield sade att det liknade en flammande fjädervippa.

- o - o - o - o - o -

7. PORT ELIZABETH, Kap-provinsen den 7 juli 1972:

Omkring klockan 19.50 blev Eastern Province Herald uppringd av en läsare, herr J Erasmus, som meddelade att han sett ett objekt, skenbart av en tennisbolls storlek, som skiftade färg från gult till vitt. Det svävade över posthuset och hade setts där i minst 15 minuter.

En journalist och en fotograf avspanade himlen från tidningens hustak och lokaliserade ett blinkande föremål i nästan motsatt riktning, högt över Newton Park. Det passerade bakom ett moln och när det blev synligt igen tog fotografen Geoffrey Allen

Denna grupp av UFO:s fotograferades över Port Elizabeth. Bilden visar det månformade "moderskeppet" och hur stort avståndet är till "rekognoscerings-farkosten", som rör sig ryckigt, vilket syns på fotot, taget på lång tid. För åskådarna hade det äggform.

(Jämför objektets ryckiga rörelse med Backe - observationen i Sverige den 3. 4. 73, likheten är förbluffande.)

flera bilder med ett stort teleobjektiv (35 mm kamera med 640 mm objektiv, exponering en femtedels sekund).

Objektet utsände rött, vitt och grönt ljus och såg ut att sönderfalla i två delar med långa mellanrum. Klockan 20.45 hade det försvunnit.

Den paraplyformade bilden togs med teleobjektivet. Filmen var på 800 ASA och framkallades i 15 minuter.

(The Cape Times, den 7. 7. 72.)

En talesman för det sydafrikanska flygvapnet ställde sig frågande till Port Elizabeth-UFO:t. Det hade inte förekommit några nattliga flygövningar vid den tidpunkt då UFO:t sågs.

Flygbolaget National Airways och Algoa flygklubb uppgav att deras sista flygningar var klockan 18, och det fanns inga andra flygmaskiner i området. South African Airways Boeing-flyg från Johannesburg ankom planenligt klockan 20.30.

Meteorologernas chef sade att ingen väderballong uppsänts vid observationstiden.

(The Argus, den 7. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

8. QUEENSTOWN, Östra Kap-provinsen den 2 juli 1972:

Herr R P Golding från Sandringham omtalade att han och hans fru omkring kl 20 hade sett ett föremål som "liknade två stjärnor som satts samman, med rött ljus nederst och ett grönt ljus på toppen". Föremålet såg ut att befinna sig över flygplatsen. Golding sade att hans radio som var inställd på Springboks FM-station, "blev konstig". Objektet höjde och sänkte sig ett tiotal gånger, föll sedan skenbart ner från himlen och försvann bakom ett hus. Trots förfrågningar från journalister fann man inga andra i området som hade blivit utsatta för radiostörningar.

(The Daily Representative, den 4. 7. 72.)

- o - o - o - o - o -

9. FISH RIVER - BRON, Östra Kap-provinsen den 5 juli 1972:

Lastbilschauffören vid järnvägen Mitchell Struwig från Port Elizabeth och hans assistent Thys Breed körde ner genom Fish River-dalen på vägen från Port Elizabeth till East London kl 01.25 på natten, när Struwig på västra sidan av floden i närheten av bron över Fish River såg ett halv-

månformat, lysande, rött objekt på himlen. Det såg ut att vara belagt med ett oregelbundet mönster, som av nät eller rep.

Tre - fyra minuter efter den första observationen dalade föremålet utom synhåll bakom bergen.

- Det blev plötsligt iskallt inne i bilen, något som aldrig annars sker, för det är alltid mycket varmt, sade Struwig.

Föremålet var format som en nappflaska, men med avrundade hörn, och vittnet bedömde storleken till ca 100 meter i diameter. Det var mörkare rött än det ljus det utsände.

Struwig känner vägen väl, han kör den nästan varje natt.

(Daily Dispatch, den 6. 7. 1972.)

- o - o - o - o - o - o -

10. NATAL.

Natal och andra städer fick också besök i den vecka som slutade den 9 juli.

På en icke uppgiven dag i denna vecka rapporterade kaptenen och besättningen på en av South African Airways Boeing - 727 - plan ett klart, snabbflygande föremål alldeles i närheten.

Kapten Chester Chandler berättade att UFO:t jagade maskinen en god stund, innan det böjde av mot sydväst. De flög på 2 743 meters höjd och gav markkontrollen i Durban löpande underrättelser om föremålets rörelser.

Oversättning och bearbetning: Bertil Nilsson.

Fortsättning i nästa nummer.

Spekulationer om orsaken

Ett Boeing 720 passagerarplan med 170 skandinaviska turister ombord kolliderade en av de första dagarna i augusti med ett okänt föremål på ca 12 000 meters höjd över Frankrike. Rutan i förarkabinen krossades. Planet fick nödlanda på Le Bourget i Paris.

- Vi kan inte ens gissa vad det kan ha va-

Passagerarplanet flög med 482 km/tim när händelsen ägde rum och höll på att förbereda landning i Durban.

Förstepiloten, Graham Smith och flygmekanikern G Koekemoer såg också föremålet. Kapten Chandler sade att UFO:ts form var otydlig.

- Det var ett klart ljus, som markkontrollen försäkrade oss inte kom från något flygplan som man där kände till.

Förfrågningar hos sydafrikanska flygvapnet och myndigheter gav negativa svar. Kapten Chandler fortsatte:

- Markkontrollen visade stor upphetsning över objektet, eftersom det är dess skyldighet att se till att inget befinner sig i flygvägarna. Objektet passerade kl 20.50 och jagade flygmaskinen innan det svängde bort.

På en tidigare tur samma dag - denna gång till Kapstaden - hade kapten Chandler sett ett annat snabbflygande föremål (men inte i närheten av sitt plan) som rändade iväg över himlen från norr till söder.

Och på onsdagen den 5 juli passerade ett UFO en Boeing 727 på väg till Kapstaden. Föremålet, som var brunt, passerade under flygplanet. Markkontrollen i Kapstaden kände inte till att några andra flygplan skulle uppehålla sig i området vid den tidpunkten.

(Sunday Times, 9. 7. 72.)

- o - o - o - o - o - o -

Källa:

UFO-NYT nr 2/73.

Kustbevakningen meddelar att de försökte fånga föremålet, men då avlägsnade det sig för att strax därpå återvända.

Föremålet rörde sig i flera olika riktningar under den timme det hölls under uppsikt.

Kustbevakningen har beslutat meddela händelsen till Washington.

Kommentar:

Vad är nu allt detta?

Har de amerikanska medborgarna plötsligt blivit helt galna eller är det någon form av masspsykos?

Somliga av fallen har säkert ett naturligt ursprung, men de har blivit uppförstora av den pågående UFO-vågen.

Men som tidigare nämnts finns det ett mönster i det hela även om det framgår oklart.

Många av händelserna är inbördes mycket likartade trots att det i många fall varit så stort avstånd mellan observationerna att det rimligen inte kan ha varit så att rapporterna påverkat varandra.

Några av fallen är nästan kusligt lika dem som inträffat här i Sverige under de senaste åren.

Andra intressanta händelser som "kanske" på något sätt hör samman med UFO-vågen är de mystiska radiosignaler som radioastronomerna rapporterat under september månad. (Obs. Denna uppgift är hämtad från The Enquirer och har inget direkt samband med de uppgifter som Tass släppt ut.) Dessa radiosignaler har ett mycket långväga ursprung. Närmare bestämt från någonstans inom det område av Vintergatan som astronomerna kallar Cygnus - X3.

Helt plötsligt den 2 september blev detta område världsrymdens starkaste radio-källa. Dr Frank Drake vid Cornelluniversitetets astronomiska institution säger att alla vetenskapsmän är helt ovetande om vad som försiggår. Fenomenet är underligt därför att man inte som i vanliga fall har kunnat upptäcka några förändringar i området med konventionella

teleskop. Man har från Mount Palomar förgäves försökt upptäcka någon supernova eller annan orsak till strålningsutbrottet.

I detta fall kom signalerna helt oväntat. Tre dagar efter det mystiska strålningsutbrottet tystnade signalerna alltmer, vilket också var ett oväntat fenomen för astronomerna. Man spekulerar nu allmänt bland vetenskapsmännen om okända astronomiska fenomen och möjligheten att en annan värld försöker kontakta oss.

Eller är det helt enkelt så att utbrottet hör ihop med den rapporterade UFO-vågen, så tillvida att det är kontakten mellan UFO-piloterna och deras hemvärld vi hör?

Eller är det någon form av energiöverföring till UFO:nas framdrivningssystem?

Eftersom vi ändå inte kan göra någon vetenskapligt korrekt undersökning av de amerikanska rapporterna tycker jag gott att man kan våga sig på några dylika fantastiska spekulationer. Kanske kommer amerikanska undersökningar att ge korrekta förklaringar men det troligaste är nog att vi aldrig får veta

I. Sex man ur marinen rapporterade den 3 november att de under tjugo minuter följt ett dylikt föremål (UFO) från ett kontrolltorn sex mil söder om Buenos Aires. De har avancerad teknisk utrustning och menar sig vara säkra på att det varken var flygplan eller satellit.

II. I samma område nära Bahia Blanca fick en lastbilschaufför som bytte däck se ett bländande vitt ljus nalkas med hög fart. Strax efteråt mötte han tre varelser "med väldiga utstående ögon och klädda i tätt sittande flygdräkter". Varelserna hade klivit ut ur ett egendomligt fordon. När han försökte springa ifrån dem lade en av dem sin hand på hans axel och hans huvud träffades av en vit blix. Sedan mindes mannen inte mer.

III. En kvinna i samma trakt meddelar att hon i juni fem gånger besökts av en person som var iförd en flygdräkt av silverlamé.

Återigen de tre figurerna, silverdräkter, stora ögon o s v.

Är det bara ett sammanträffande?

De som tidigare läst skildringar av hu-

manoider känner säkert igen många detaljer.

Beträffande undervattensföremålet i Pascagoula kan bara hänvisas till det mystiska föremål som iaktogs i Sognefjorden i Norge förra hösten.

Den händelsen tystades ju snabbt ner?

Thor Heyerdahl beskriver i sin bok RA flera underliga ljusfenomen och föremål som färdades från luften ner i vattnet.

Är det verkligen föremål som kan färdas i rymden, så är det knappast något som

hindrar att de rör sig lika obehindrat även under vattnet, och spekulationerna om utomjordiska undervattensbaser förefaller plötsligt mer realistiska. Men som vanligt mynnar det hela ut i några stora frågetecken.

VAD

VARIFRÅN? Och

VARFÖR

Oversättning och bearbetning:

Alf Tollhag.

FORSKARE FOTOGRAFERADE

FLYGANDE TEFAT

S:t Louis (UPI - Expressen).

En amerikansk fysikprofessor har lagt fram en rapport han betecknar som en av de första vetenskapliga undersökningar som gjorts av oförklarliga ljus i rymden. Professorn vill inte uttala sig om ljusen härrör från s k flygande tefat men han säger:

- Det finns någonting här som inte kan förklaras.

En expedition av forskare från sydöstra Missouris statsuniversitet i USA har under en sju månaders period fotograferat ett 70-tal oförklarliga ljus som observerats på hög höjd i rymden.

Expeditionens ledare, professor Harley D Rutledge vid fysiska fakulteten på Missouri-universitetet, vill inte kalla de mystiska ljusen för "UFO" (unidentified flying objects - oidentifierade flygande objekt) - som i dagligt tal på svenska kallas flygande tefat.

- Vi har sett ljusen och vi har fotograferat dem, säger professor Rutledge.

- De finns där. Jag tänker inte gå in på spekulationer om vad de kan vara. Det finns någonting här som inte kan förklaras. Det är allt jag kan säga.

Expeditionen började sina undersökningar i april i år sedan universitetet fått in en mängd rapporter från ett område i sydstaten Missouri. Människor hade sett mystiska ljus och föremål i luften. I expeditionen ingick lärare och studenter vid universitetet, flygplanspiloter och medlemmar i en astronomiklubb.

Under de 80 nätter som expeditionen var ute och spanade upptäckte de oförklarliga ljus i rymden under 38 nätter.

En del av ljusen som sågs kunde snabbt klassas som flygplansljus eller ljus från bilar som reflekterades mot molnen. Men i åtminstone 70 fall kunde expeditionens medlemmar inte finna en rimlig förklaring till ljusen.

I den rapport som publicerades i söndags framgår att de mystiska ljusen ibland rörde sig i vinkelräta svängar. Vid några tillfällen blinkade ljusen och vid tre tillfällen försvann ljusen när de fotograferades eller när ett flygplan närmade sig ...

Debatten om de flygande tefatens eventuella existens kommer att fortsätta. De tefatstroende har fått nya argument.

Källa:

Expressen av den 21. 11. 1973.

Bokmalen:

Alf Tollhag har gjort
recension av boken
UFO-GÅTAN.

UFO - GÅTAN

Denna nyligen utkomna bok har sina sidor, både ljusa och mörka. Vi börjar med de mörka.

Liksom många författare inom detta ämne försöker även Håkansson att ställa myndigheterna mot väggen. Är man så bevandrad som denne i ufologi borde man kanske ha tagit lärdom av tidigare försök i den riktningen. Politiker låter sig endast behandlas med diplomati och dessutom kan man inte begära att alla skall ha hunnit bilda sig en klar uppfattning om eller hysa intresse för ufologin. Särskilt utmärkande är "förhöret" med Tage Eriksson vid FOA, vilket av Håkansson själv beskrivs så här:

"Under samtalet verkade herr Eriksson mycket besvärad. Han var tvär i sina kommentarer och tonfall. Nästan ovänlig. Varför? Jag vet faktiskt inte."

Detta citat visar att Håkansson antingen är ovanligt naiv eller besitter en mycket subtil känsla för humor.

Beträffande de fall som finns beskrivna i boken är det en häpnadsväckande diffus anonymitet som läggs i dagen. Inget framträder i klart ljus eller verkar särskilt övertygande. Bland Håkanssons egna upplevelser finns t ex följande:

"Från Bromma-hållet dyker det plötsligt upp ett kraftigt gullysande föremål. Det rör sig snabbt norrut under det att det stiger uppåt. Rätt vad det är så byter det färg till klarrött och några sekunder senare slocknar ljuset som om det hade stängts av."

Vilken UFO-tvivelare som helst skulle med gott samvete kunna påstå att detta var norrlandsplanet som lyfte från Bromma.

De olika färgerna berodde på planets positionsljus sedda ur olika vinklar och de

slocknade då planet försvann i ett moln?? Nu går vi in på de ljusa sidorna i stället.

Det viktigaste i hela boken är den förträffliga presentationen av hur ett gemensamt forskningsprogram för ufologin skulle gestalta sig. Det är nog så att det är här som Håkansson har sin största uppgift att fylla, nämligen som organisatör och planeringsman. Det är just precis sådana personer som behövs för att ge ufologin en skjuts framåt. Kan man genom det skisserade samarbetet få fram tillräckligt med fakta är mycket vunnet. "Fakta sparkar" som bekant.

För övrigt finns bland innehållet ett mycket intressant kapitel som behandlar några psykologiska aspekter på ufologin, samt avsnitt som kan ge nybörjaren en god orientering om vad UFO-problemet innehåller.

Boken är förbryllande. Man kan inte förstå denna blandning av vetenskaplig idealism och subjektivitet. Trots allt blir ändå slutomdömet att boken som helhet fyller en lucka i den tunnsladda svenska UFO-litteraturen.

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.